

Vijeće za ratne zločine Županijskog suda u Osijeku, dana **10. rujna 2015. godine**, objavilo je presudu br. K-RZ-26/2009, kojom je proglasilo krivima i osudilo četoricu optuženika za zločin počinjen u Popovcu u periodu od kolovoza 1991. do kraja 1996. godine.

Opt. Boško Strajnić nepravomoćno je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine; opt. Dragiša Vučenović nepravomoćno je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine; opt. Svetomir Milanović nepravomoćno je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 godine; opt. Josip Stanković nepravomoćno je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 godine.

Svim optuženicima se sudilo u odsutnosti.

Dana 15. lipnja 2015. godine, pred Vijećem za ratne zločine Županijskog suda u Osijeku, započela je rasprava u kaznenom predmetu protiv četvorice optuženika, zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120.st.1. OKZ RH.

Rješenjem Izvanraspravnog vijeća Županijskog suda u Osijeku, br. Kv-Rz-20/2014, od 30. travnja 2015. godine, određeno je suđenje u odsutnosti protiv opt. Boška Strajnića, opt. Dragiše Vučenovića, opt. Svetomira Milanovića i opt. Josipa Stankovića.

Novo ročište za glavnu raspravu zakazano je za dan 10. srpnja 2015. godine u 9:00 sati.

OPTUŽNICA (SAŽETAK)

Optuženicima se stavlja na teret da su zajedno, u razdoblju od kolovoza 1991. godine do kraja 1996. godine, u Popovcu, kao sudionici oružane pobune lokalnog srpskog stanovništva protiv ustavnopravnog poretka RH, nakon što je tzv. JNA i lokalne pobunjeničke snage protjerale iz Baranje legalna tijela državne vlasti i okupirale Baranju, pridružili se jedinicama TO Popovac. Opt. Boško Strajnić obnašao je dužnost zapovjednika Štaba TO Popovac, opt. Dragiša Vučenović, opt. Svetomir Milanović i opt. Josip Stanković bili su članovi Štaba TO Popovac. U nakani dana području Popovca onemogućile opstanak nesrpskog stanovništva, protjeraju ga i selo Popovac učine etnički čistim srpskim područjem, u Štabu TO donosili odluke i podijelili zadatke. Poduzimali su radnje kojima je stanovništvo nesrpske nacionalnosti iz Popovca bilo podvrgnuto psihičkom i fizičkom zlostavljanju, nezakonitim uhićenjima i privođenjima, ispitivanju, premlaćivanju i mučenju, pucanju iz streljačkog oružja i bacanju eksplozivnih naprava na kuće, tjerani na prinudni rad, držani u svojstvu talaca, zastrašivani. Sve te radnje suprotne su odredbama čl.3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rada, odredbama čl. 4,5,13. i 17. Dopunskog protokola II i čl. 51.st.1,2. i 3. Dopunskog protokola I. Uslijed navedenih represivnih mjera najveći dio nesrpskog stanovništva Popovca morao je napustiti svoje domove i pobjeći na slobodni dio RH, pri čemu su optuženici pojedinačno sudjelovao u ostvarivanju zajedničkih odluka i zajedničkih ciljeva, dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba nečovječno postupali prema civilnom stanovništvu, nanosili mu ozljede tjelesnog integriteta i zdravlja, provodili raseljavanje, primjenjivali mjere zastrašivanja i terora i provodili protuzakonita zatvaranja, pa da su time počinili kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratni zločin proti civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po čl.120.st.1. OKZ RH.

(lang:50001:en)

